

12-07

† Μνήμη τῶν Ἅγίων Πατέρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου καὶ τοῦ
† Ὁσίου Παϊσίου τοῦ Ἀγιορείτου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.
Ὕχος Λα

χ^Μ π^Π ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν Δ^Δ
π^Π ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου π^Π

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ώς ὄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

π^Π ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
Δ^Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος Δ^Δ εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου π^Π

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ώς ὄνω)

Ἄπολυτίκιον.

Ὕχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Χ^π Των Φα ρασων τον γονον και του Α θω
 νος κλει σμαδικαιτων απ αι ω νος ο σι
 ι ων μιμη τη ην και ι σο τι μον π^q Πα ι σι
 ον τι μη σωμεν πι στοιδι το σκευος χαρι σμα
 των το με στον π^q ως συν τρε χον τα τα χε ως
 τους ευ σε βεις διτους πιστει α να κρα ζον τας
 δο ο ξατω δε δω κο τισοι ι σχυνδι δο
 ο ξα τω σε στε φα νωσαν τι δι δο ξατω ε
 νερ γουν τι δι α σου πα σιν ι α α μα α
 τα π^q

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον, καὶ τοῦ Ἀθωνος κλεῖσμα, καὶ τῶν ἀπ' αἰῶνος μιμητὴν καὶ ἰσότιμον, Παΐσιον τιμήσωμεν πιστοί, τὸ σκεῦος χαρισμάτων τὸ μεστόν, ὡς φυλάσσοντα ἐξ πάντων τῶν λυπηρῶν, τοὺς πίστει ἀνακράζοντας, δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἴσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἱάματα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου πατρός ἡμῶν Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου.
Τῆς ἐρήμου πολίτης... Ποίημα τοῦ Σιμωνοπετρίτου ἵερομονάχου
Ἀθανασίου Γυμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας
μὰ τὸν Ὁσιο Παΐσιο.

Δόξα... ᾨχος Ἡ πα

φρα γι σθεις α πο βρε φους θε ο φο
ρε Πα ι σι ε ο λος τω Θε ω ο σι
ω ω θης εν ση η μει ει εις και θαυ μασιν
ευ χε την σου Αρ σε νι ον πλου των α να δο
χον και προ τυ πον σε πτον ου τον βι ον μι

μη σα α με νος α κρι βως ΔΔ εν Α θω νι
 δι ε λαμ ψας πη με γας πα ρα κλη τος φα νεις ΔΔ
 παν των των προ σι ον των σοι ΔΔ κα τα τους
 πα λαι α σκη τας ΔΔ μεθ ων Πα τερ συν τε ε τα α
 ξαι πη

Και νῦν...Θεοτοκίον.

χ^π
π^η

Του Γα βρι ηλ φθεγ ξα

με νου σοι Παρ θε νε το χαι αι ρε ΔΔ συν τη
 φω νη ε σαρ κου το ο των ο ο λων Δε σπο
 της πη εν σοι τη α γι α Κι βω τω ΔΔ ως ε φη ο
 δι και ος Δαυ ιδ ΔΔ ε δει χθης πλα τυ τε ε
 ρα των ου ρα νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου

π^q δο ζα τω ε νοι κη σαν τι εν σοι Δ^Δ δο ζα τω
 προ ελ θο ον τι εκ σου Δ^Δ δο ζα τω ε λευ θε
 ρωσαν τι η μας δι α του το κου σου ου ου
 π^q

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν. Κάθισμα.

Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῇ χάριτι Χριστοῦ, ὡς οἱ πάλαι Πατέρες, συνέζησας σεμνέ, τοῖς ἀλόγοις θηρίοις, καὶ φίλος γενόμενος, πτερωτῶν καὶ τῶν ὄφεων, ἔξεπλάγησαν, οἱ σὲ εἰδότες θεόφρον, καὶ ἀνύμνησαν, τὸν Παντοκράτορα Λόγον, τὸν σὲ θαυμαστώσαντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εἰκόνα τὴν σεπτήν, φοβερᾶς Προστασίας, Παΐσιε Μητρός, τοῦ Δεσπότου ἐκράτεις, καὶ ἔβλεψας ὅσιε, πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὕφθη σοι, ταύτης ἔλλαμψις, ἡ καταυγάζουσα πάντας, διὸ πρέσβευε, διηγεκῶς σὺν Παρθένῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν.

Κάθισμα. Ὅχος γ'. Τὴν ὥραιόπητα.

Τὸν πολυθαύμαστον, σεμνὸν Παΐσιον, τὸν καθαιρέσαντα, ὁφρὺν τοῦ δράκοντος, καὶ ἥδονὰς τὰς σαρκικάς, συντρίψαντα τῇ ἀσκήσει, Ἀθωνος τὸ κλεῖσμα, καὶ Φαράσων ἐκβλάστημα, τὸν εὔεργετήσαντα, πολυτρόπως τοῖς θαύμασι, τὰ πλήθη τῶν πιστῶν ὀρθοδόξων, πάντες τιμήσωμεν ἐνθέως.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὴν ἀειπάρθενον, Κυρίαν Δέσποιναν, τὴν ὥραῖσασαν, γένος τὸ βρότειον, ἔχουσαν ὄντως τὴν μορφήν, Παῖσιε γλυκυτάτην, ὅσιε ἐώρακας, ἐν ζωῇ ἐν τῷ Ἀθωνι, ώς καὶ προσεκύνησας, ταύτην ὄνερ πανόλβιε, διὸ καὶ σὺν αὐτῇ μὴ ὀκνήσῃ, πάτερ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ὕχος πλ. δ!

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς νεότητος ὥφθης παιδαγωγός, καὶ ἀκέστωρ ἀνθρώπων ναρκομανῶν, τοῖς σχοῦσι δυσίατα, πορνικὰ ὀμαρτήματα, ταῖς σαῖς εὔχαῖς ἐφάνης, θεράπων πανάριστος, καὶ τῶν ὀναζητούντων, ὁδὸν τὴν σωτήριον, πάτερ ἐπεγνώσθης, ἀκριβὴς ποδηγέτης, καὶ πάντων Παῖσιε, βακτηρία γεγένησαι, ἀσκητὰ θεοφάτιστε, διὸ ἐν Σουρωτῇ οἱ πιστοί, τὸν σὸν τάφον, προσκυνοῦντες χαίρουσι, καὶ σεμνῶς τὴν σὴν μνήμην, κατὰ χρέος μέλπουσι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὴν ἀγίαν μορφήν σου ἐωρακώς, ώς ὑπάρχει Παρθένε ἐν τῇ Σιών, ὁ θεῖος Παῖσιος, ἐν τῷ ὄρει ἐδίδαξε, τοῖς εἰκονογράφοις, ποιεῖν

ἐν πιστότητι, καὶ πολλήν σου χάριν, ἐκήρυξεν
ἄπασιν· ὅθεν Θεοτόκε, μὴ ἐλλείπῃς ἀπαύστως,
Χριστὸν ἴκετεύουσα, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων
σου, τῶν ὑμνούντων τὸν τόκον σου, καὶ πάντας
τοὺς ἀγίους αὐτοῦ, ἐν οἷς ἔστι, ἀγνὴ καὶ ὁ
ὅσιος, ὁ τιμώμενος ὑμνοις, ὑπὸ πάντων τὴν
σήμερον.

Τὸ ά Ἀντίφωνον τοῦ δ́ Ἡχου.

Ἡχος ἡ τος

^B
Ἐκ νε ο τη το ος μου πολ λα α
πο λε μει με πα θη ⁶ λ αλλ αυ τος αν τι λα

^{Δις}
βου και σω σον Σωτηρ μου ⁶ λ

^B
Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α

πο του Κυ ρι ου ⁶ λ ως χορ τος γαρ πυ ρι ε

^{Δις}
σε σθεα πε ζη ραμ με νοι ⁶ λ

^B
Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ⁶ λ

^{Π Β}
Δο γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ου ται ⁶ λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

ται⁶_λ τη^λ Τρι^α δι^λ κη^λ Μο^{να} α^{δι} ε^ι ε^{ρο}
 κρυ^{φι} ω^ς
 λ^{και}_λ νυν^λ και^λ α^{ει} και^{εις} τους^λ αι^λ ω^{νας}
 τον^λ αι^λ ω^{νωναμην}
 λ^λ γι^λ ω^λ Πνευμα^{τι} α^{να} βλυ^λ υ^{ζει} τα^λ
 της^λ χα^λ α^{ρι} τος^λ ρει^λ θρα^λ αρ^{δεν} ο^{ον} τα^λ
 πασαντηνκτι^ι σινπροςζω^λ ο^{γο} νι^ι αν^λ

Προκείμενον Ἡχος δ'

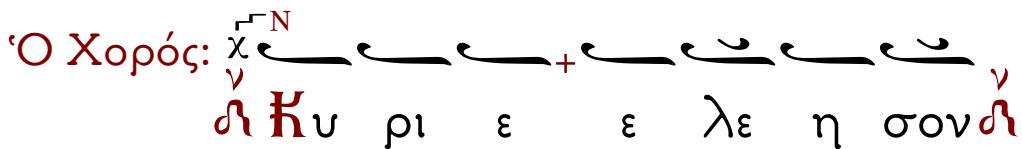
λ^λ Τι^ι μι^{ος} ε^{ναν} τι^ι ον^{Κυ} ρι^λ
 ου^λ ο^λ θα^{να} τος^{του} Ο^{σι} ου^{αυ} του^{ου} ^{Γ(δις)}_λ

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

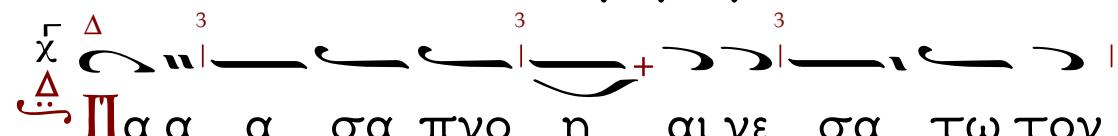
Τὸ τρίτον. ἔχει μι ος ε ναν τι ι ον Κυ
 ρι ι ι ου ζόβ' χορός: ο θα ανατος του Ο
 σι ι ου αυ του ου ου ου ου λου ου ου λου

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάπω.

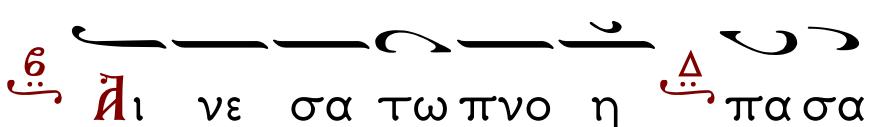
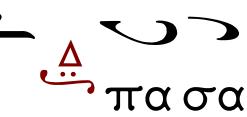
‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορός:
Δίκυ ρι ε ε λε η σον

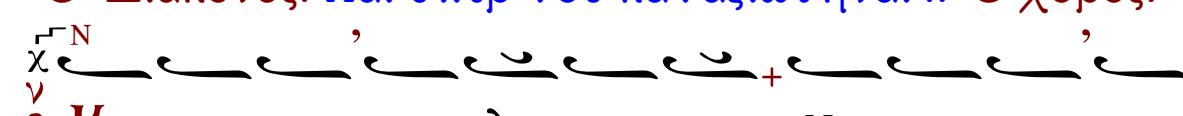
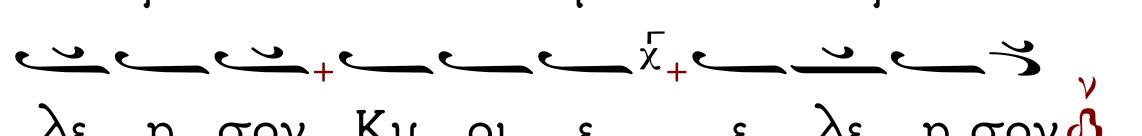
‘Ο Ιερεὺς: “Οτι Ἀγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...”

‘Ο Χορός:
Δίκυ μη ην

Δίκυ πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον.
Δίκυ αι νε σα τω πνο η

τον Κυ ρι ο ο ον

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

Δίκυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἄγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός: δέ Και τω πνευματισου

‘Ο Ιερεὺς: ’Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός: δέ Δοξα σοι Κυρι ε δοξα σοι

‘Ο Ιερεὺς: (’Ανάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν’ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆσ ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὕχος Ἀ

Ἄλι ζα Πα τρι και γι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Ἄταις του σου ο σι ι ου πρεσβειαίς ε ε

λε η μον ε ξαλειψον τα πληθη των ε μω

ων εγ κλη ματων

Ἄκαινυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἄταις της Θε ο το ο κου πρεσβειαίς ε

ε λε η μον ε ξαλειψον τα πληθη των ε

μωων εγ κλη ματων

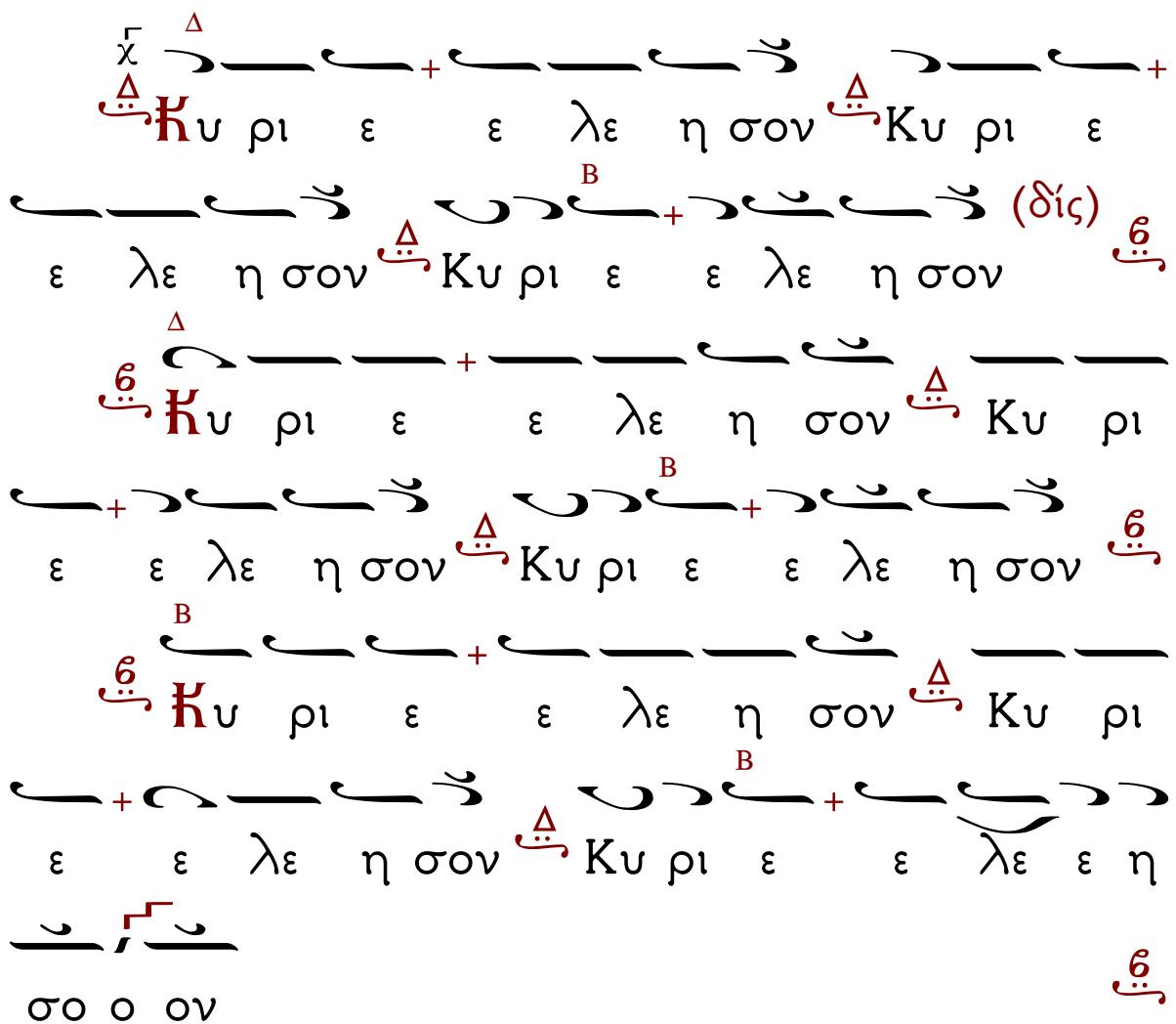
Εἶπα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.
Ὕχος πλ. β'.

π Ι λε η σον με ο Θε ος ρ κα τα
 το με γα ε λε ος σου ρ και κα τα το
 πληθος των οι κτιρμων σου ρ ε ξα λειψον ρ
 το α νο ο μη μα α α μου π

π Εις πα α σα α αν την γην ρ ε
 ξηλ θεν ο φθοο ογ γος Δτων κα τορ θω μα
 α α τωω ω ων σου ρ ο σι ε ε ε Πα ι
 συ γαρ εν τω ει κοστω
 ω αι αι ω νι ρ α πο της γεν νη η σε ε
 ω ω ως του ου ου Σω τη η η ρος ρ ως α

στηρημε ρι νο ος α α νι ι ισχες και των
 ορ θο δο ζων τα πλη η η θη ε φω ω
 ω ω τι ι ι σας εις το ει δε ε ναι το
 θε λη μα του ου ου Κυ ρι ι ι ου π δι
 ο ο και αι αι τα νυν εν ου ρα νοι οι οι
 οις α νε ελ θων και σχων πα α αρ ρη σι
 ι ι αν μη παυση πρε ε ε σβε ε ευ ω
 ων χ υ πε ερ τωων ψυχων η μω ω ω ω
 ων

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκπιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γιοῦ,
..... νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ωδὴ α!

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ὕχος λαὸς — Γαχ^ωρ^Γ μα τη λα την Φα ρα
 ω ε βυ θι σε τε ρα τουρ γου σα πο τε δι
 Μω σα ι κη ραβδος σταυρο τυ πως πλη ξα
 σα δι και δι ε λου σα θα λασ σαν Ισ ρα η λ
 δε φυ γα δα πε ζον ο δι την δι ε σω σεν δι
 α σμα τω Θε ω α να με λ πον τα δι (Δις)
 ρ

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοχαρίτωτε ὀγνὴ θεόνυμφε, ταῖς ἵκεσίαις σου, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, καὶ Γίόν σου φώτισον, νοός μου ἐνεργήματα, ὅπως ὑμνήσω ἀξίως, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν πρεσβειῶν σου τὰς χάριτας.

Στίχ. Ὅπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ τὴν σὴν καταφυγῶν βοήθειαν,
ἀειμακάριστε, τοῦ ἔχθροῦ νικῆσαι, μιαρὰν
παράταξιν, ἐλπίζω δὲ ταλαίπωρος, διὸ τείνω τὰς
χεῖρας, ἵκετικῶς τῇ εἰκόνι σου, καὶ τὴν σὴν
αἴτοῦμαι ἀντίληψιν.

Στίχ. Ὅπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο σὸς Γίδος παρθενομῆτορ ἄχραντε, ὁ
Ὕπεράγαθος, δὲ τοῦ κόσμου κτίστης, καὶ βροτῶν
διάσωσμα, τὴν σὴν πρεσβείαν δέχεται, καὶ ποιεῖ
πάντα ὅσα, ἐπιθυμεῖς θεονύμφευτε, ὑπὲρ τῶν
πιστῶν ὕμνολόγων σου.

Στίχ. Ὅπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν μου τὴν πλημμύραν
Δέσποινα, στῆσον πρεσβείας σου, καὶ πρὸς τὸν
λιμένα, τοῦ Χριστοῦ ὁδήγησον, νοός μου τὰ
νοήματα, καὶ ψυχῆς μου τὸ ἥθος, ὅπως διέλθω
τὸ πέλαγος, βίου πολυμόχθου πανάχραντε.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

ἘΩΔΗ Α'.

Ὕπαγος πλ. δ^ν.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ολοκαρδίως τὸν σεμνὸν Παῖσιον, τὸν πολυθαύμαστον, ἀνυμνῆσαι θέλω, καὶ αἴτοῦμαι δύναμιν, Χριστέ μου παντοδύναμε, ὅπως μέλψω τὸν βίον, καὶ πολύάριθμα θαύματα, τούτου τοῦ ὁσίου σου Κύριε.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Сεμνῶς βιώσας ἐπὶ γῆς ἀοίδιμε, ως ἄλλος ἄγγελος, σάρκα ὑποτάξας, καὶ παθῶν τὴν ἔγερσιν, χαρίτων πάτερ γέγονας, τοῦ Θεοῦ τὸ δοχεῖον, τοῖς Ὁρθοδόξοις Παῖσιε, πᾶσι προσπορίζων τὰ πρόσφορα.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ικετικῶς τὸν παντουργὸν τῆς κτίσεως, ἐξιλεούμενος, ὑπὲρ τῶν ἐν θλίψει, καὶ καμνόντων ἄγιε, κατέστης ὁ διδάσκαλος, πρὸς θειότερον βίον, πολλῶν ἀνθρώπων Παῖσιε, Ὁρους τοῦ Ἅγίου τὸ καύχημα.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν παθῶν νηχόμενος,
καταποντίζομαι, Μῆτερ Θεοτόκε, ὁ πτωχὸς
καὶ δείλαιος, διὸ καὶ ἀνακράζω σοι, ταῖς λιταῖς
σου τὸν σάλον, τῶν πειρασμῶν μου
κατάπαυσον, Ὅρους τοῦ Ἅγίου ἡ ἔφορος.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ὁσίου.
 Ἡχος πλ. δ'
 Τυγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεώργιον ὄφθης τὸ θαυμαστόν, τοῦ Ἀθωνος
 Ὅρους, ἐκβλαστάνον γλυκεῖς καρπούς, Παῖσιε
 πάτερ θεοφόρε, τῶν ἀσκουμένων τὸ νέον
 παλλάδιον.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐδίδαξας πάτερ τοὺς σοὺς υἱούς,
 φυλάττειν ἐκ βλάβης, πονηρίας τοὺς λογι-
 σμούς, καὶ ἔχειν ἐν νῷ ἀδιαλείπτως, τὰ ἀγαθὰ
 τοῦ Χριστοῦ ἐννοήματα.

Δόξα...

Ῥοαῖς τῶν δακρύων σου τὸν Χριστόν,
 ἱκέτευες πάτερ, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐνδεῶν,
 Παῖσιε τῶν ἔξαιτουμένων, ἐν τῇ σῇ κέλλῃ,
 ποικίλα αἰτήματα.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκόν.**

Ὄ νέος Παῖσιος Μαριάμ, τὴν θείαν
 μορφήν σου, ὑπὲρ φύσιν τοῖς ὄφθαλμοῖς,
 ἐώρακεν ὅντως ἐν τῷ Ἀθῷ, ἐν τοῖς ἐσχάτοις
 καιροῖς ἀειπάρθενε.

Ωδὴ γ!

Τῆς Θεοτόκου. Ἡχος πλ. δ'. Γα

‘Ο σπερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἄ ο στε ρε ω σας κα ταρ χας τους ου ρα
 νους εν συ νε σει ἀ και την γην ε πι υ δα
 των ε δρα σας εν τη πε τρα με Χρι στε της
 Εκ κλη σι ας στη ρι ζον ἀ ο τι ουκ ε στι
 πλη ην σου α γιος μο νε φι λαν θρω πε ἀ (Δις)

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

”Ολβος ὁ ἄσυλος πιστῶν, ἀγαθοσύνης ὁ πλοῦτος, καὶ θησαύρισμα ἀγάπης ἐδείχθης, ἀπειρόγαμε ἀγνή, τοῦ κόσμου τὸ ἐγκαύχημα, τῶν γηγενῶν ἡ δόξα, καὶ τῶν ἀγγέλων τὸ μέλισμα.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κλῖμαξ ὑπάρχεις νοητή, ἡ ἀνάγουσα Κόρη,
ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ
ὑπερέχεις τοῦ παντός, μερόπων καὶ ἀγγέλων τε,
καὶ τῶν κτισμάτων πάντων, ὡς ἡ τεκοῦσα τὸν
Κύριον.

Στίχ. Ὅπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ ἀνέτειλεν ἡμῖν, ὁ ποιητὴς τῶν
ἀπάντων, ὡσπερ ἥλιος φωτίσας τοὺς πάντας,
καὶ τὰ σκότη τοῦ ἔχθροῦ, ἴσχυΐ διεσκέδασε, τῇ
ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει, ὡς παντοδύναμος Κύριος.

Στίχ. Ὅπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πῦρ κατακαίει με σφιδρῶς, τῶν ἡδονῶν
Θεοτόκε, καὶ ταράσσει τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου,
διὸ δέομαι θερμῶς, λιταῖς σου τοῦτο μάρανον,
καὶ τὴν εἰρήνην δός μοι, τῶν λογισμῶν
θεονύμφευτε.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὕχος πλ. δ^ν.

·Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Περιφρονεῖς τὸν μιαρόν, ἀνδροπρεπῶς θεοφόρε, τειχιζόμενος νοὸς ἀτυφίᾳ, καὶ εὐχαῖς περιβληθεῖς, τὸν θώρακα τῆς χάριτος, Παῖσιε τροποῦσαι, τῶν δυσμενῶν τὰ συστήματα.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀδιαλείπτοις προσευχαῖς, πρὸς τὸν Δεσπότην τῶν πάντων, καθικέτευες Παῖσιε πάτερ, λυτρωθῆναι ἐκ δεινῶν, τοὺς ἐπικαλουμένους σε, καὶ ἐκζητούντας λύσιν, τῶν θλιβερῶν περιστάσεων.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ισχὺν τὴν ἄνωθεν λαβών, ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων, βοηθεῖς ταῖς ἴκεσίαις παμμάκαρ, σὺ γὰρ ἔλεγες πιστοῖς, ὑπὲρ αὐτῶν προσεύξασθαι, ὡς ἔχόντων χρείαν, πλέον τῶν ζώντων Παῖσιε.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ὁ πλαστουργός, ἐκ τῶν ἀγνῶν σου αἵμάτων, τὸν ἀρχαῖον καταβάλλει βελίαρ, καὶ χαρίζει τοῖς βροτοῖς, τὴν ἄνεσιν Πανάμωμε, τῆς ἀμαρτίας παῦσιν, καὶ τῶν ψυχῶν ἐλευθέρωσιν.

Κανὼν Δεύτερος τοῦ Ἀγίου.
Ὕχος πλ. δ^ν.
Οὐρανίας ἀψίδας.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικητὴς ἀνεδείχθης, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι,
ὅλως ταπεινώσας τὸν ἄνδρα, τὸν ἐνεργούμενον,
πάτερ Παΐσιε, καὶ ἐν Θιβὲτ παιδευθέντα, ὑπὸ^{τοῦ} ἀλάστορος, μικρὸν Γεώργιον.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πνευματέμφορε πάτερ, ὁ τοῦ παντὸς Κύριος, τὴν ὑπὲρ τὰ κάλλη ἀνθρώπων, τούτου ἐμφέρειαν, ἐν ὅρει Ἀθωνος, σοὶ ἀπεκάλυψε πάλαι, καὶ ἐπλήσθης χάριτος, πολλῆς Παῖσιε.

Δόξα...

Ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων, πῶς ὑπεδέχθησ
μακάριε, ἐν τῷ σῷ κελλίῳ καθ' ὑπαρ, τὴν
πολυῦμνητον, μεγαλομάρτυρα, καὶ θαυμαστὴν
Εὐφημίαν, ἄγιε Παΐσιε, Πατέρων καύχημα.

Kai vuv... Θεοτοκίον.

Ίαμάτων σε κρήνην, καὶ ἰατρὸν ἄριστον, οἱ κατατρυχόμενοι πάντες, νόσοις τοῦ σώματος,
Μῆτερ γινώσκομεν, διὸ αἴτοῦμεν ἐν πίστει, τὴν σὴν θεονύμφευτε, θείαν βοήθειαν.

Κάθισμα.
Ὕχος δ'
Ταχὺ προκατάλαβε.

Εύχης ἐργαστήριον, ἡ σὴ ἀγία ψυχή, Παῖσιε γέγονε, τῇ συνεχεῖ προσευχῇ, καὶ θείαις δεήσεσι, σὺ γὰρ μακροχρονήσας, ἐν τῇ κέλλῃ σου πάτερ, ὥφθης καθάπερ στήλη, φωτεινὴ ἰκετεύων, Χριστὸν τὸν πάντων κτίστην, καὶ παντοκράτορα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...
Θεοτοκὸν. Ὁμοιον.

Παρθένε ἀπείρανδρε, χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, τὸ κῦδος καὶ καύχημα, τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν, ἀγγέλων ἀγλαΐσμα, γέγονας τῷ σῷ τόκῳ, διὸ ἔσχες μεγίστην, Δέσποινα παρόρησίαν, πρὸ τοῦ θρόνου Γίοῦ σου, ἀεὶ συνηγοροῦσα, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Κοντάκιον.

Ἄχος πλ. δ!

Τῇ Υπερμάχῳ.

Ἄγίου Ὄρους ἀσκητὴν τὸν περιάκουστον,
καὶ Ἐκκλησίας τὸν φωστῆρα τὸν νεόφωτον,
ἐπαινέσωμεν ἐν ὅμνοις ὀλοκαρδίως, ποδηγῶν
γὰρ τοὺς πιστοὺς πρὸς βίον ἄριστον, ποταμῶν
τῶν δωρημάτων τούτους ἐπλησας, διὸ κράζουσι·
Χαίροις πάτερ Παΐσιε.

·Ο Οἶκος.

Ἄγγελος ὕσπερ ἄλλος, ἔως ἐσχάτων τῶν
χρόνων, Παΐσιε ἐφάνης ἐν Ἀθῷ, ὁσίως γὰρ
ζήσας ἐν γῇ, ἀσκητῶν τῶν ἀρχαίων ἴσοστάσιος,
ἐφάνης τοῖς συνοῦσί σοι, βοῶσί σοι θερμῶς
τοιαῦτα·

Χαῖρε Φαράσων ὁ θεῖος γόνος,

Χαῖρε τοῦ Ἀθωνος μέγας ὅλβος,

Χαῖρε τῆς Κονίτσης τὸ ἐνθεον καύχημα,
χαῖρε Σουρωτῆς κοινοβίου καλλώπισμα,

Χαῖρε βρύσις ἡ πολύκρουνος ὑπὲρ φύσιν
δωρεῶν,

Χαῖρε ὁ εῦμα ἀκατάσχετον ἰαμάτων
σωστικῶν,

Χαῖρε ὅτι αλεῖζεις τὴν Μονὴν Ἐσφιγμένου,

Χαῖρε ὅτι οἰκεῖς ἐν τῷ ὄρει Σιναίου,
Χαῖρε βροτῶν ἀτύφων ὁ ἔξαρχος,
Χαῖρε πολλῶν χαρίτων ὁ κάτοχος,
Χαῖρε δεινῶς στενόντων ὁ ρύστης,
Χαῖρε ἀνδρῶν μοναστῶν ὑποφήτης,
Χαίροις πάτερ Παΐσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Παΐσιου τοῦ νέου τοῦ Ἅγιορείτου, τελειωθέντος ἐν εἰρήνῃ, ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἐννεακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ τετάρτῳ.

Σπίχοι.

Παΐσιε τοῦ ὄρους Ἀθωνος δένδρον,
 πολύκαρπον ὁσιώτατε ἐδείχθης.

Δεκάτη τε καὶ δευτέρᾳ Παΐσιος θάνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Σπίχοι.

”Ηνεγκε γυμνὸς πυκνὰ ὁ Πρόκλος βέλη.

Ξίφει δὲ Ἰλάριος ἐτμήθη κάραν.

Δωδεκάτη βέλος εἶλε Πρόκλον, ξίφος Ἰλάριόν τε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλεΐνου, ὃς ἐχρημάτισε

Πατὴρ πνευματικὸς τοῦ Ἅγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου μάρτυρος Σεραπίωνος, καὶ τῶν Ἅγίων μαρτύρων Ἄνδρέου τοῦ στρατηλάτου, Ἡρακλείου, Φαύστου, Μηνᾶ, καὶ τῆς συνοδείας αὐτῶν, καὶ τοῦ Ἅγίου μάρτυρος Μάμαντος, πέραν ἐν τῷ Σίγματι.

Η ἀγία Βερονίκη ἡ αἵμορροοῦσα, ἥν ἰάσατο ὁ Χριστός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὕχος ἐπος

Ωδὴ α' νοι ζω το στο μα μου και πλη
 ρω θη σε ται Πνευματος λα και λογον ε ρευ ζο
 μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι λα και ο φθη σο
 μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων πα και α α σω γη
 θο με νος τα αυ της τα θαυ μα τα λα

Ωδὴ γ' Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
 το κε Δη η ζω ω σα και α φθο νος πη γη Δη
 θι α σον συ κρο τη σαν τας λα πνευ μα τι κον
 στε ρε ω ω σον πα και εν τη θει α δο ξη
 σου Δη στε φανων δο ξης α ξι ω σον λα

Ὡδὴ δ^η Φην α νε ζι χνι αστον θει ει αν βου
 λην της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως λ^η
 σου του υ ψιστου λ^η ο Προ φη της Αβ βα κουμ
 κα τα νο ων ε κραυ γαζε δ^η δο ξα τη δυ
 να μει σου Κυ ρι ε λ^η
 Ὡδὴ ε' λ^η Ε ξε στη τα συμ παν τα λ^η ε πι
 τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε λ^η εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι πα αν των Θεον δ^η και τε το κας αχρο
 νον γι ον λ^η πα σι τοις υ μνου σι σε λ^η σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα λ^η

Ὡδὴ στ'
 ἔλα Φην θει αν ταυ την και παν τι μον τε
 λουν τες ε ορ την οι θε ο φρονες πτης Θε ο
 μη το ρος π δευ τε τας χει ρας κρο τη σω
 μεν Διτον εξ αυ της τεχθεντα Θε ον δοξαζον
 τες λ
 Ὡδὴ ζ'
 ἔλα ουκ ε λα α τρευ σαν λ τη
 κτι σει οι θε ο φρονες λ πα ρα τον κτι
 σαν τα λ αλ λα πυ ρος α πει λην λ αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον λ υ
 πε ρυ υμνη τε π ο των Πα τε ρων Κυ ριος
 Δικαι Θε ος ευ λο γη τος ει λ

Ωδὴ η' Ἀι νου μεν ευ λο γου μεν και προ
 σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον Ἀ
 Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι
 νω Δι ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε
 σω σα το Δι το τε μεν τυ που μενος Δι νυν
 δε ε νερ γου μενος ιτην οι κου με νην α πα
 σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν Δι τον Κυ ριον
 υ μνει τε τα ερ γα ι και υ πε ρυ Ψου τε Δι εις
 παν τας τους αι ω ω να α α α ας Δι λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα.

Τιμωτέρα Ἡχος λ^{τος}

Σπίχος α' χ^M
 με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα

μου ε πι τω Θε ω ω τωσω τη ρι

μου

β Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Σπίχος β' χ^B
 ο τι ε πε βλεψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶_λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ⁶_λμα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γε νε αι ⁶_λ
 Β
⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶_λ και
 εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ
⁶_λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶_λ

Σπίχος γ' ⁶_λ ο τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶_λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶_λ και το ε λε ος αυ του

χ
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυτον ρ
B

χ Την Τι μι ω τεραντων Χερουβιμ ρ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

χ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν ρ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ρ

Σπίχος δ χ ποι η σε κρατος εν βρα χι

ο νι αυτου ρ δι ε σκορ πι σεν ρ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυτων ρ
B

χ Την Τι μι ω τεραντων Χερουβιμ ρ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σε ραφιμ
 ἔτην α δι α φθόρως Θε ον Λογον τε κου
 σαν ἔτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν

Σπίχος ε' ξ
 λ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υψωσε τα πει νους λ πει νων τας λ ε

νε πλησεν α γα θων Δικαι πλου του ουν τας ε

ξα πεστει λε κε νους λ

M
 λ Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ Δικαι

+ εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σε ρα

φιμ Διτην α δι α φθόρως Θε ον Λογον τε

κου σαν ^π_q την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶_λ

Σπίχος στ' ^χ₆ ^λ _λ Ην τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶_λ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

⁶_λ τω Α βρα αμ ^Δ _λ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος ⁶_λ

^M ^Δ _λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ _λ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

^Π _λ Σε ρα φιμ ^Δ _λ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νομεν

6
λ

Είτα ψάλλεται ἡ θ' ὁδὴ τῶν Καταβασιῶν.

πας γη γε νης λσκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε π α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
 τα ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο μη
 το ο ρος δι και βο α α α α τω δι χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε ε

6
λ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος β'. Γυναικες ἀκουστίσθητε.

Τὸν δσιον Παΐσιον, Ἀγίου Ὁρους κλέισμα, τῆς Σουρωτῆς τὸν ἐπόπτην, καὶ ποδηγέτην τῶν νέων, τὸν λόγοις τε καὶ πράξεσι, τοὺς ἐνδεεῖς στηρίξαντα, τιμήσωμεν ἐν ἀσμασιν, ὑμνολογοῦντες ἐνθέως, τὸν βίον τούτου καὶ ἔργα.

Θεοτοκίον. Ὄμοιον.

Παρθένε θεοδόξαστε, χριστιανῶν τὸ στήριγμα, ἡ φοβερὰ προστασία, τῶν ἀδυνάτων ἀνθρώπων, νοσούντων ἡ ἀνόρθωσις, καὶ τῶν πασχόντων σθένωσις, τῆς Οἰκουμένης σκέπασμα, σεμνοπρεπῶς σὲ ὑμνοῦμεν, οἵ δοῦλοί σου δμοφώνως.

Εἰς τὸν Ἀΐνους
ιστῶμεν σπίχους δὲ καὶ ψάλλομεν
τὰ ἔξης Προσόμοια.
Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἄγιοι.

Ὕπαξις πᾶς Νη^Ω

Πα α α α σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
 τον Ku υ υ υ υ ρι i i i oν δι αι
 νει ει τε το ον Ku υ ρι i oν δι εκ τω
 ω ω ω ων ou ρα νω ω ων δι αι αι νει
 ει ει τε α αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οις υ
 ψι i στοις σοι πρε ε πει ει υ υ μνος τω
 ω ω ω ω Θε ε ε ε ω
 δι δι νει ει ει τε αυ τον πα α α α αν

τες ⁶_λ οι Α αγ γε λοι οι οι α α α αυ του ^M_λ
 αι νει ει ει ει τε αυ τον ^M_λ πα α σαι αι
 δυ να α α α μει εις α α αυ του ουσοι πρε
 πει υ υ μνος τωωω ωω Θε ε ε ε ω ^v_λ

Σπίχ. α': ^χ_ν ^χ_ν ^χ_ν ^χ_ν ^χ_ν
^π_λ ^N_λ ^χ_ν ^χ_ν ^χ_ν ^χ_ν ^χ_ν
 δυ να στει αις αυ του ^Δ_λ αι νει τε αυ τον ^Δ_λ

κα τα το πλη θος της με γα λω νυ η νης αυ
^χ_λ

του **Τ**ί σε όνομάσωμεν Ὁσιε, τῶν Φαράσων τὸν
 βλαστόν, καὶ τῆς Κονίτσης θησαυρόν, Σουρωτῆς
 τὸν ὀδηγόν, καὶ τοῦ Σινᾶ τὸν ἀσκητήν, τοῦ Ἀθω,
 ἐγκαλλώπισμα τὸ μέγιστον, Ἑλλάδος, τὸ
 ὑπόδειγμα πρὸς μίμησιν, Παῖσιε θεοδόξαστε·
 ἡμῶν ὁ κόσμος καὶ καύχημα, ἵκέτευε, τοῦ
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΔN Τγι σε ο νο μα α α σω ω μεν ο σι ε Δγ

των Φα ρα σων τον βλαστον και της Κο νι

τσης θη σαυ ρον Δγ Σου ρω της τον ο δη

γον και του Σι να τον ασκη την Δπ του Α α α

θω εγ καλ λω πι σμαα το με γι στον Δγ Ελ

λα α α δος το υ πο δει γ μα α προς μι μη σιν

Δπ Πα i σι ε θε ο δο ζα στε ΔΔ η μων ο κο

ο σμος και καυχη μα ΔΔ i κε τε ευ ε ΔΔ του σω

θη ναι τας ψυχα ας η η μων Δγ

Σπήχ. β'. Δχ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ

πι γ γος ΔΔ ai νει τε αυ τον ΔΔ εν ψαλ τη ρι

ω και κι ^ν**θ**α ρα

^ν**δ**

Τί σε προσφωνήσω Παΐσιε, τῆς νεότητος πατέρα, καὶ λαμπρὸν μυσταγωγόν, μοναζόντων τὸν ἀλείπτην, πρὸς τὰ κρείτω θαυμαστόν, νοσούντων, ἵατῆρα ἀκριβέστατον, δαιμόνων, σκεδαστὴν καὶ πολεμήτορα, ἐν τοῖς ἐσχάτοις γὰρ ἔτεσιν, ως ἴσοστάσιος πέφηνας, τῶν πρόπαλαι, διδασκάλων τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

^N**δ** Τί σε προσφωνη η η σωω Πα ι σι ε
 της νε ο τη τος πα τε ρα και λαμ
 προν μυσταγωγον ^ν**δ** μο να ζον των τον α
 λει πτην προς τα κρειτ τω ^π**θ**αυ μαστον ^ν**δ** νο σου
 ου ουν των ι α τη ρα α α κρι ^π**β**εστα τον
^π**δ** δαι μο ο ο νων σκε δαστην και πο ο λε μη
 το ρα ^ν**δ** εν τοις ε σχα α τοις γαρ ε τε σιν ^Δ**δ**

ως ι σο στα α σι ος πε φη νας Δτων προ
 πα α λαι Δ δι δα σκα λων των ψυ χω ων η η
 μων Δ

Σπήχ. γ'. ρχ. νει τε αυ τον εν τυμ πα νω
 και χο ρω Δ αι νει τε αυ τον Δ εν χορ δαι αις
 και ορ γα νω Δ

Τί σε νῦν προσείπω Παΐσιε, τῶν ἀνδρῶν
 ἐξηρτημένων, ταῖς οὐσίαις λυτρωτήν, δηλωτὴν
 τῶν ἐσομένων, γεγονότων τοῖς πιστοῖς, ἀθέων,
 παιδευτὴν θαυμασιώτατον, δειλαίων, στηριγμὸν
 καὶ μέγα θάρσημα, ἀσκητικῶς γὰρ ἐβίωσας, καὶ
 ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, προσέλαβες, ἀξιάγαστε
 πατὴρ ἡμῶν.

Δ Τί σε νῦν προσείπω Παΐσιε, ει πω ω Πα ι σι ε
 Δ τῶν ανδρῶν ε ζηρ τη με νων ταις ου σι

αις λυ τρω την ^γ**δ** δη λω την των ε σο με
 νων ^N γε γο νο των τοις πι στοις ^γ**δ** α θε ε ε
 ων παι δευ την ^N θαυ μα α σι ω τα τον ^γ**δ** δει
 λαι αι αι ων στη ριγ μον και με ε γα θαρ ση μα
δ α σκη τι κω ως γαρ ε βι ω σας ^Δ**δ** και
 υ περ φυ υ σιν χα ρι σμα τα ^N ^M προ σε λα
 αβες ^Δ**δ** α ξι α γαστε πα τη ηρη η μων ^γ**δ**
 Σπίχ. δ^v. ^χ
δ **δ**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 ευ η χοις ^Δ**δ** αι νει τε αυ τον εν κυμ βα
 λοις αλ λα λαγ μου ^Δ**δ** πα σα πνο η αι νε σα
 α τω τον Κυ ρι ον ^γ**δ**

Πάτερ θεοφόρε Παΐσιε, ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε θερμῶς, μὴ ἔλλείπης τὸν Χριστόν, καθικετεύων θερμουργῶς, ἔκτήσω, παρέρησίαν γὰρ πρὸς Κύριον, καὶ ἔσχες, χαρισμάτων πλῆθος Ὁσιε, προόρήσεως καὶ ιάσεως, τῶν ἀλγουμένων κακώσεσι, ἐν σώματι, καὶ ψυχῇ ἀειμακάριστε.

Διπάτερ θεο φοοορε ε Παισι ε Δι
υ περ παν τωντων πιστων των ανυ
μνουν των σε θερ μως Δι μη ελ λει πης τον
Χριστον κα θι κε τευων θερ μουρ γως Δι εκ
τηηησω παρ ρη σι αν γααρ προς Κυριον
και εεεσχες χα ρι σματων πληθος ο
σι ε Δι προρρη σεως και ι α σεως Δι των αλ
γου με ε νων κα κωσεσι εν σω μα τι Δι

N N M γ
 και ψυ χη α ειμα κα α ρι ι στε δι

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα.

Ὕπαγε λατέ Νη

Ἀ Δο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
 αι Γι υι ω ω ω ω λκαι Α γι ι ω ω Πνε
 ε ε ε ε ευ μα α α α Πνε ευ μα τι
 ο σι ε πα α α τερ Πα α α
 πα α α σαν την γη ην Ε ελ λα α α δο ος
 και παν τα χου της οι οι οι κου ου με ε ε νης
 ε ξη η λθε ε ε εν ο ο φθο ο ο ο γ γος λτων
 κα το ο ορ θω μα α α τω ω ω ων σου
 ως αγ γε λος γαρ εν σα αρ κος ο εκ του

Α α θω ω ω νος τα ζω ο ποι α α δι 1
 δα α αγ μα α α α τα ^Δ**Δ**του ευ αγ γε
 λι 4 1 ου ου ⁶**λ**εις πα ασαντη ην γη ην δι
 ε ε κη η η ρυ υ υ υ ζας ^v**δ**ω
 σα αυ τως δε γε γο ο νας ^Δ**Δ**τη βι ο τη
 και αι ερ γοι οις σου ^Δ**Δ** μο να στω ω ων προ
 ο τυ υ υ πον ^Δ**Δ** κο σμι κωων δι δα α
 α σκα α α α λος ³**Δ** νε ο τη τος παι αι δα
 γω γος ^Δ**Δ** Σου ρω της ο πα α α α α α ρα
 α α στα α α α α α α α α α α α α
 α α α α α της ^π**π** και πα α α α

α αν τωων ο ο ο φι ι ι ι λος ΔΔ ο
 θεν καιη μει ει ει εις τα πει νως Δπρος σε α
 γι ε δε ε ε ο με ε θα Δμη ελ λει ει πης
 πρε σβε ευ ωων τω ω Κυ υ ρι ι ι ω ω
 Δυ πε ε ερ τω ω ων ψυ χω ω ων η
 η η η μων Δ

Καὶ νῦν. Ἡχος πᾶς Νη^Ω

^N
Δικαιούσιον καὶ αἰτία τους αἱ ων
νας των αἱ ωνων αμην

^N
Δικαιούσιον καὶ αἰτία τους αἱ ων
με ε ε νη Μη η η τηρ α νυμ φευ τε δι και
η μεις δο ξο λο γου μεν Δι την α νε ξι χνι
α στον σου γεν νη σιν Θε ο το κε πρε σβε ευ
ε σω θη ναι τας ψυχα ας η η μων

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΗΧΟΣ Π. Δ'.

Ὕπαγε Χριστὲ Κύριε

Δοξα ασοιτωδειξαντι το φως δοξα εν

υψιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη

ηνη εν ανθρωποις ευδοκια

μνου ου μεν σε εν λογου μεν σε

προσκυνου μεν σε δοξολογου μεν σε εν

χαριστου μεν σοι διδι α την με γα α

ληνσου δοξαν

Κυρι ε βασι λευτερε που ρανι ε Θε ε

Πατερ παν το κρατορ δικυρι ε γι ε μονο

γε νες δι ιη σου Χριστε και Αγιον

Πνευμα

γδ

Δικυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θεου ο

γι ος του Πατρος ο αι αι ρων την α μαρ

τι αν του κο οσμου δι ε λε η σον η μας

ο αι αι αι ρων λας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου

γδ

Δι προσδε ε ζαι την δε η σιν η μων δι ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πατρος γι και

ε λε η σον η μας

γδ

δι ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει μονος

κυριος λα I η σους Χριστος εις δο ο ζαν Θε

—. — — — —

ου Πατροςαμην

γδ

^N γδ **Καθ** ε καστηνη με ραν ευ λο γη σω

σε **Δ** και αι νε εσωτο ο νομασου εις τον αι

ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω

νος

γδ

^N γδ **Κα** τα ξι ωσον **Κυ** ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη **Δ** α να μαρ τη τους φυ λαχθη ναι

η μας

γδ

^N γδ **Ευ** λο γη τος ει **Κυ** ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ρων η μων **Δ** και αι νε τον και

δε δο ξα σμενον το ο νομα α σου **Δ** εις τους

αι ω ωναςαμην

γδ

^N γδ Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας δικα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε

γδ

γδ Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα

ξον με δι τα δι και ω ματαα σου

γδ

γδ Κυ ρι ε καταφυ γη ε γεν νη η θηςη

μιν εν γε νε α και γε νε α δι ε γω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σον με δι ι ι ασαι

την ψυ χη ην μου δι ο τι η μαρτοον σοι δι

γδ Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με **Δ** του ποι ειν το θε λη μασου **Δ** ο τι συ
 ει ει ο Θε ος μου **Δ**
Δ ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης **Δ** εν
 τω φω τισου ο ψομεθαφως **Δ**
Δ **Π**α ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι
 νω σκου σι σε **Δ**
Δ **Δ** γιος ο Θε ος **Δ** Α γιος Ι σχυ ρος **Δ**
 Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας **Δ**
Δ **Δ** οξα Πα τρι ι και γι ω **Δ** και Α γι ω
 Πνευ μα τι **Δ**
Δ **Κ**αι νυ υν και α ει **Δ** και εις τους αι

ω νας των αι ω ωνων αμην
 ḥ ḥ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ḥ
 Ἀσματικὸν.

χ ḥ α γι ο ος ο Θε ε ος ḥ
 ḥ ḥ α γι ο ος Ι σχυ υ ρος ḥ
 ḥ ḥ γι ι ι ος ḥ Α α θα α α α α
 να α α α α τος ḥ ε λε ε ε ε ε η σο ο
 ο ο ο ον η η μα α α α α α α ας ḥ

Ἄπολυτίκιον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

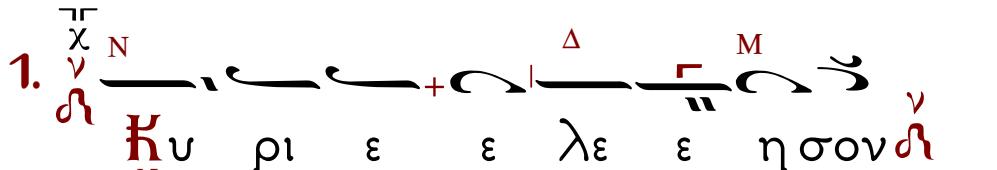
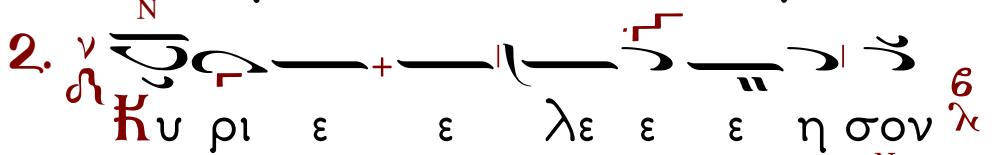
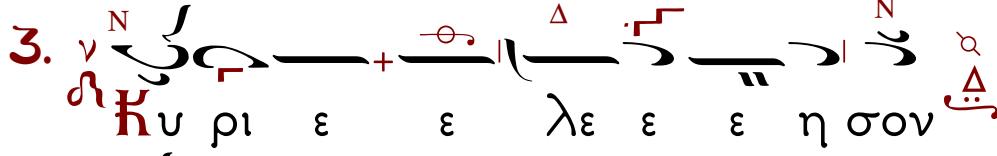
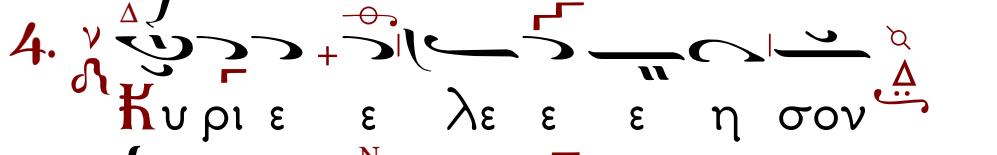
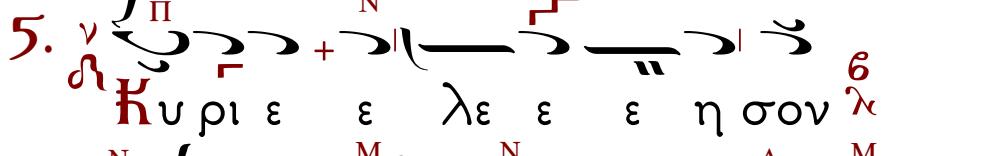
Ὕμνος ἈΔι

Παὶ σι ε γε γονας των α σκη
 των η κρη πις του Α θω νος κλει
 σμα και Σου ρω της ο τροφος Κο νι τσης
 το καυχη μα συ γαρ ε πι ται χνη Αρ
 σε νι ι ου ο δεν σας ει λη φας χαρι
 σματων την πλη θυ υν Παρακλη του α
 φθινως τοις σε τι μωω σι πα ρεχων τα
 προ σφορα α α

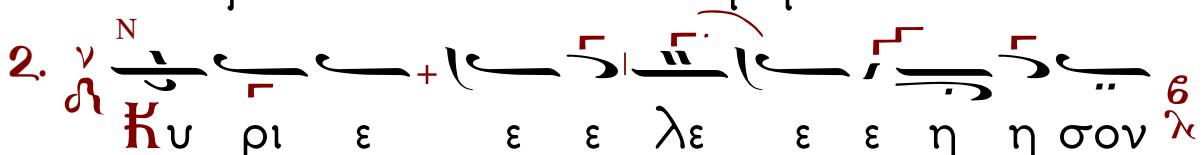
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕπατος λαβή Νη^λ

1.
2.
3.
4.
5.
6.

ΕΤΕΡΑ.

1.
2.
3.

4. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε ε λε η σο ο ον **η**
5. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε η σον **π**
6. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε ε η σον **γ**
7. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε η σον **η**
8. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε η σον **α**
9. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε η σον **η**
10. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε η σον **π**
11. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε ε η σον **γ**
12. **Δ** **Κ**υ ρι ε **Δ**

Ἄντιφωνον α'.

Ὕχος Δι

Γ
χ μη η ην

Σπίχ. α' Μ
ε υ λο γει η ψ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το Α γιον αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας

6

Σπίχ. β' Μ
ε υ λο γει η ψ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Δ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Σπίχ. γ! Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Σπίχ. δ! Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Δ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄτας πρε σβει αις της Θε ο το ο κου
Σωτερ σωσον η μα α ας

Ἀνπίφωνον β'.

Ἄ μη η ην

Σπίχ. α! Ἄι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον ἄι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου

ψαλλωτω Θε ω μου ε ως υ παρχω

Ϲω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας οι αλ λη λου ι α

Σπίχ. β! Ἄ Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θος αυτου ^Δ η ελ πις
αυτου ου ^χ ε πι Ku ρι ον τον Θε ον αυ
του ^Δ

Δ Γ Δ Γ
Α ρω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
Β Γ Μ Γ
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλονταςσοι αλληλουι α

Σπίχ. γ! Τον ποι η σαν τα τογου ρα

νον και αι την γην ^χ_▲ την θαλασ σαν + και πα αν

τα τα εν αυ τοις

Δ Γ Δ Γ
Α ρω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
Β Δ M Δ
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας οι αλληλου ι α

Σπίχ. δ! Βασι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
αι ω να ο Θε ος σου Σι ων ξεις γε νε

α αν και γε νε αν

Βω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας οι αλληλου ι α

Δο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι
ω Πνευμα τι

Μκαι νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων α μην

Μ Δ
 Α 0 μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Α α θανατος υ πα α α αρχων
 Μ
 6 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 Β
 τε ραν σω τη ρι ι αν Α σαρ κω θη η ναι
 Ζ' εκ της Α γι ας Θε ο το κου Α και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας Α α τρε ε πτως ε
 Μ
 ναν θρω πη σας 6 σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Μ
 ο Θε ος Α θα να α τω ω θανατον πα τη σας
 Χ Δ
 γ ει εις ων Ζ' της Α γι ας Τρι α δος Α συν
 Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι Α και τω Α
 Ζ' Μ
 γι ω Πνευ μα τι σωσον η μα α ας

Ἄνπιφωνον γ'.

Ὕχος ἡ Πά

Σπίχος. $\overset{\text{π}}{\underset{\text{π}}{\chi}}$ Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ
 ρι ον $\overset{\text{π}}{\underset{\text{π}}{\chi}}$ ο θα να τος $\overset{\Delta}{\delta}$ του ο σι ου αυ
 του $\overset{\Delta}{\delta}$

Ἀπολυπίκον.

Ὕχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

$\overset{\text{π}}{\underset{\text{π}}{\chi}}$ Φων Φα ρα σων τον γο νον και του Α θω
 νος κλει σμα $\overset{\Delta}{\delta}$ και των απ αι ω νος ο σι
 ι ων μι μη τη ην και ι σο τι μον $\overset{\text{π}}{\underset{\text{π}}{\chi}}$ Πα ι σι
 ον τι μη σω μεν πι στοι $\overset{\Delta}{\delta}$ το σκευος χαρι σμα
 των το με στον $\overset{\text{π}}{\underset{\text{π}}{\chi}}$ ως συν τρε χον τα τα χε ως

τους ευ σε βεις ³**Δ**τους πιστεια νακρα ζοντας ^π**q**
 δο ο ξατω δε δω κο τισοι ι σχυν**Δ** δο ο
 ξα τω σε στε φα νωσαν τι ³**Δ** δο ξατω ε
 νερ γουν τι δι α σου πα σιν ι α α μα α
 τα α ³**Δ** α α ³**Δ** α

Εἰσοδικόν.

Ὕχος ἐπὶ Δι

πτ^M Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ou ο εν Α γι 1 1
 οις θα αυ μα στο ο ο ος ψαλλον τας σοι
 αλ λη λου 1 α

Ἄπολυτίκιον.

Ὕχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἡ πων Φα ρα σων τον γο νον και του Α θω
 νος κλε ι σμα δι και των απ αι ω νος ο σι
 ι ων μι μη τη ην και ι σο τι μον π Πα ι σι
 ον τι μη σω μεν πι στοι δι το σκευος χαρι σμα
 των το με στον π ως συν τρε χον τα τα χε ως
 τους ευ σε βεις δι τους πι στει α να κρα ζον τας
 δο ο ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν δι δο
 ο ξα τω σε στε φα νω σαν τι δι δο ξα τω ε
 νερ γουν τι δι α σου πα σιν ι α α μα α
 τα π

Ἐπερον Ἀπολυπίκιον.³ Ηχος π. ḥ Κε

Τον πα νευ φη μον αν δρα του ο ρους Α
 θω νος τον επ ε σχα των των χρο ο ο νων
 κα θα περ φα α ος λαμ προν ^{ν'} την σκο τι αν των
 πι στων δι α σκε δα σαν τα ^χ και νο ση μα
 τα ψυ χων και σαρ κος ε πι φο ρας ι ω ω με
 νον υ περ φυ σιν της προ ο ρα σε ως
 λυ υ χνον νε ε ον Πα ι σι ον τι μη η
 σω ω μεν ^χ [᷄]

Ἀπολυπίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Ὕχος ἡ Δι

χ ^N γ ^Δ
 προστα σι α των Χριστι α νων α κα
 ται αισχυντε με σι τει α προς τον ποι η
 την α με τα θε τε ⁶ μη πα ρι δης ^Δ α μαρ τω
 λων δε η σε ων φω νας ^Δ αλ λα προφθασον ως
 α γα θη εις την βο η θει αν ^P η μων
 των πι στως κραυ γαζον των σοι ⁶ τα χυ νον
 εις πρεσβει αν και σπευσον εις ι κε σι αν
 η ^B προστα τευ ^N ου σα α α ει ^π ζ' Θε
 ο το κε των τιμων των σε ε ε

ἈΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ἀΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 5:22-6:2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἡχος πλ. β'.

Μακάριος ὀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἰς Μνημόσυνον.
Κωνσταντίνου Πρίγκηπος
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.
Ἡχος ἡ Πάτερ
Ἐκτασις. π-π'

ω ω ω ω ω ω π^ρ ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω η αι ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω δ^η ω ω ω ω ω ω ω
 ω π^ρ νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω
 ω νι ι ι ο ον ζ ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε δ^η ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε δ^η ε ε ε ε ε ε
 ε χ^ρ ε ε ε ε ε σται ς δι ι ι και
 αι αι ο ο ο ο ος ρ^χ Αλ λη λου ου ου
 ου ι ι ι α α α α α α α α
 α π^ρ

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν.

Ὕχος Δί

Ἐιδομεν τοφως τοαλη θι νον ε λα
 βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προσκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὕχος Δί μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
 ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε ⁶ ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι ω
 σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου ⁶
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄχιος Δι

Ἄλλα μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Ὡχος Βαρύς ^z Ζω ^z ^π
 ιε ^z ^π Πα να γι ι α
 Δε εσποινα ^u υ πο την σκε ε επην σου παν
 τες ^u οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα
 ρα α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι
 προ φθασον και λυ τρωσε η μας ^u α πο
 πα σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον
 τον ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε
 θρον ^z ^π οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ^u παν τα
 οσα αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ^z ^π Δε ε
 σποινα α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα
 σι ι α των πι στων ^u Κε χα ρι τω με ε

νη ε πα ακουσον ^π
 των πα ρα α κα λουουν
 τωνσε ε ε ε ε ε ^z ε ^M ε ε ^z

Θεοτοκία

εἰς ἥχον Βαρύν

Μή καταπιστεύσεις με

Ὕχος Βαρύς εἶ Ζω

Ἄε ^z ^z Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ^z ή αν

θρω πι νη προ ο στα σι α ^z ή Πα να γι α δε

εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν

του ι κε ε του σου ^z θλι ψις γαρ ε ε

ε χει με ^Δ φε ε ε ε ε ε βειν ου

δυ να μαι ^z των δαι μο νων τα το ξε ευ μα

τα ^z σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε

που ου προ σφυ υ γω ο α α θλι ος ^z

παν το θεν πο λε μου ου με νος ^z ή και πα ρα

μυ ^{θι} ι ι αν ουκ εχω πλη ην σου ^z Δε ε
 σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα
 σι ^ρ ι ατων πιστων ^{τι} μη μου πα ρι ι δης
 την δε ε η σι ι ιν το οσυ μ φε ερον ποι η η
 σον ^z

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ὕχος Βαρύς ☞ Ζω

ἔχεται τὸν πόνον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον τοῦτον
 Με τα βο λη των θλι 1 βο με ε
 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχουσα Θε ο τοο κε Παρ θε
 ε νε λ σω λε πο ολιν και λα ον λ των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη ι των
 χει μα λο μενων η γα λη η νη ι η μο
 ονη προστα σι α τωων πιστωω ω ω ω
 ω ω ων

Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν I.N. Άγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.